

høitærede Thing's Opmærksomhed paa, at kun den ene Bestemmelse, Bestemmelsen om, at Udskrivningscheferne ikke skulle have fast Ansættelse, men constitueres, er provisorisk i Loven af 23de Marts 1851, alle de øvrige Bestemmelser i Loven ere definitive og indeholde saaledes en endelig Ordning af Udskrivningsvæsenet. Jeg kan derfor ikke indsee, at den Omstændighed, at denne enkelte provisoriske Bestemmelse nu modtager en endelig Ordning, skulde træde hindrende i veien for en „gennemgribende Omordning“ af Udskrivningsvæsenet. Naar det derhos er yttret, at under de Forhandlinger, som i sin Tid her fandt Sted, angaaende Loven af 23de Marts 1851, maa den daværende Justitsminister antages at have erkjendt Usikkerheden af en Omordning af Udskrivningsvæsenet, da forholdet dette sig ingenlunde saaledes. Jeg skal til Oplysning herom tillade mig at tilbagekalde i Thingets Erindring, hvorledes det gik til, at den Bestemmelse, som Udkastet tilsigter at forandre, blev optagen i Loven af 23de Marts 1851. Efterat nemlig Udkastet til denne Lov havde været til 1ste Behandling heri Thinget, blev der nedsat et Udvalg, i hvilket der yttrede sig Meningsulighed, idet nogle af Medlemmerne ansaae det for hensigtsmæssigt, at Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet i Kjøbenhavn blev overdraget Magistraten, og udenfor Kjøbenhavn Amtmændene, medens derimod andre Medlemmer af Udvalget fandt megen Betænkelighed ved denne Ordning, navnlig fordi — saaledes hedder det udtrykkeligt i Betænkningen — det var uvist, hvorledes de høiere communale Autoriteters, og navnlig Amtmændenes, Stilling vilde blive ved den forventede nye Communallov. Da denne Meningsulighed imellem Udvalgets Medlemmer ikke kunde udjevnes, endes man om at give den Deel af Loven, som Udkastet nu tilsigter at forandre, nemlig, at Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet indtil videre overdrages til konstituerede Udskrivningschefer, et provisorisk Præg.

Med Hensyn til dette Forslag erklærede Justitsministeren, at han vel ikke vilde modsætte sig samme, da han erkjendte, at den Ordning af Udskrivningsvæsenet, som Loven tilsigtede, muligten kunde modtage en Omændelse,

naar engang Communalforholdene bleve endelig ordnede. Han erkjendte altsaa ingenlunde, som det vil sees, det Usikkelige i, at der skete en Omordning; han udtalte blot, at han under visse Eventualiteter ansaae den for mulig; videre gik hans Erklæring ikke. Der var ei heller en Gæste i det høitærede Thing, med Undtagelse af den ærede Rigsdagsgmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der udtalte sig for, at en saadan Omordning var ønskelig; ikke engang Ordføreren i Udvalget. Han udtalte, at han havde tiltraadt den omhandlede Indstilling af Udvalget, fordi Communalforholdenes Ordning dog „muligviis“ kunde medføre en Forandring med Hensyn til Udskrivningsvæsenets Bestyrelse, og fandt derfor, at der ikke kunde være Anledning til at foregribe den Ordning, som maaskee en ikke fjern Fremtid vilde føre med sig. Et andet Medlem af Udvalget erklærede sig derhen, at han havde stor Betænkelighed ved den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse, fordi den vilde medføre, at Embederne i længere Tid vilde blive bestyrede af Constituerede, hvad han under nærværende Sag fandt saa meget mere betænkeligt, som han ikke kunde ansee det for givet, at Communalforholdene vilde blive ordnede paa en saadan Maade, at de vilde kunne faae Indflydelse paa Ordningen af Udskrivningsvæsenet. Efter disse Udtalelser er det altsaa noget høist Uvist, om det ærede Thing vedtog denne Bestemmelse af Hensyn til, at en Omordning af Udskrivningsvæsenet var ønskelig, eller om det ikke vedtog den af samme Grund som den daværende Justitsminister, nemlig fordi der var Mulighed for en Omordning, naar engang Communalforholdenes Ordning blev endelig afgjort. — Det er endelig af Udvalget yttret, at Justitsministeriet selv ikke synes at være ganske paa det Rene med, om en saadan Omordning er ønskelig eller ikke, idet Ministeriet, som det hedder i Betænkningen, ikke har udtalt sin bestemte Overbeviisning om, at den nævnte Ordning i og for sig er den bedste og ønskeligste. Nei, det er ganske vist, at en saadan Udtalelse fra Ministeriet ikke findes. I Motiverne, der ledsage det af Regjeringen foreslagte Lovudkast, erklæres kun, at denne Ordning er i og for sig hensigtsmæssig; men der